

DRÖS LOBOGÓ

**AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA
ÉS A MEGYEI NÉPTANÁCS LAPJA**

***Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde
a Román Kommunista Párt Központi Bizottságának
1970 március 17–19-i plenáris ülésén***

Tisztelt elvtársak!

A Központi Bizottság plénuma megvitatta az országos programot az ésszerű vizsgadalkodásról, az öntözési, árvízvédelmi, lecsapolási és talajerózió ellenes munkálatok kiterjesztéséről Románia Szocialista Köztársaságban 1971 és 1975 között és az 1985-ig terjedő általános távlati előirányzatokról, valamint az országos programot a hazai állattenyésztés fejlesztéséről és az állati termelés növeléséről 1970 és 1980 között.

Ezek a programok, amelyek szervezési részei a X. partkongresszuson a román mezőgazdaság fejlesztésére előirányzott általános tervnek, igen nagy jelentőségűek a mezőgazdasági növényi és állati termelés növelése, az egész nemzetgazdaság haladásáért szempontjából. Ahhoz, hogy biztosítsuk a hazai mezőgazdaság fontos oldalait szemléltető tanulmányok minél jobb tudományos megalapozását, a tanulmányok kidolgozásába bevontuk nagyszámú magas elméleti és gyakorlati képzettséggel, a mezőgazdasági tevékenységben gazdag tapasztalatokkal rendelkező szakembert. Ugyanakkor a dokumentumokat mélyrehatóan megvitatott és elemezték a megyei partbizottságoknál párt- és állami aktivisták, a mezőgazdaságban dolgozó káderek.

A plenáris ülésen lefolyt vita kidomborította az eddigi munkában elért jó eredményeket és a mezőgazdasági szervek munkájában, általában a mezőgazdaság helyzetében mutatkozó komoly fogyatékokosságot. Teljesen jogosnak tartjuk az első titkárok és egyes mezőgazdasági szektorban dolgozó elvtársak részéről a Földművelésügyi Minisztériumot, a mezőgazdasági szerveket ért bírálatokat. Kétségtelen, hogy ha a Földművelésügyi Minisztérium, a mezőgazdasági szervek munkájából, mint egyebeként a pártszerveink munkájából kiküszöböltek volna egész sor fogyatékokosságot, hibát és hiányságot, ha nagyobb határozottsággal, több felelősséggel cselekedtek volna, az eredmények sokkal jobbakk lennének. Ezért a plenáris ülésen elhangzott bírálatok alapján a mezőgazdasági szervek, nemkülönben a pártszervek vizsgálják felül a múltban a mezőgazdaságban kifejtett tevékenységüket és vonjanak le gyakorlati következtetéseket a munka javításáért.

Amint már más alkalmakkor is hangsúlyoztam, országunkban a mezőgazdaság a szocialista gazdaság alapja; nyilvánvaló, hogy belterjes, korszerű, nagy termelékenységű, a tudomány legújabb vívmányai alapján megszervezett mezőgazdaság nélkül nem biztosíthatjuk sem a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtését, sem a kommunizmus építését országunkban. Éppen ezekből a megfontolásokból kiindulva vizsgáljuk a mezőgazdaságban eddig kifejtett tevékenységet, jelöljük ki a hátrahagyottakat a mezőgazdasági termelés még fokozottabb ütemű növelésére.

Ugy vélem, ezen a plenáris ülésen is helyes megemlítenünk azokat a nagy átalakulásokat, amelyek országunk mezőgazdaságában a szocialista rendszer körülményei között mentek végbe. A párt marxista-lenini politikája nyomán az első romániai demokratikus forradalmi kormány beiktatása óta eltelt 25 év alatt a mezőgazdaságban, akárcsak minden tevékenység területén számottevő sikereket értünk el. Ismereteseek a román falu életében a mezőgazdaság szövetkeztetése alapján végbe ment melyreható forradalmi jellegű változások; ebben a folyamatban a parasztság áttért a kis tulajdonról — amely képtelen biztosítani a termelés növekedését és a tudomány vívmányainak felhasználását — a nagy szövetkezeti

tulajdonra, a dolgozó parasztság közös szocialista nagytulajdonára, amely szélesre tárja a haladás útját mind a termelés, mind a falusi dolgozók életszínvonalá tekintetében. Mint ismeretes, a falu szocialista átalakítása annak a nagyszabású politikai nevelő tevékenységnek az eredménye, amelyet a párt folytatott, hogy meggyőzze a parasztságot a szövetkezeti nagytulajdon fölsőbbrendűségéről: az évek során falvaink lakosai az élet realitásai alapján tökéletesen megértették, hogy a párt ajánlotta út megfelel mind saját, amperedikeiknek, mind az egész szocialista nemzet érdekeinek.

A szocializmus éveiben nagy változások történtek a mezőgazdaság megszervezésében és műszaki ellátásában; a pártnak a mezőgazdaság fejlesztése és kemizálása iránt tanúsított gondoskodása eredményeként ma az ország szántóföldjein több mint 105 000 traktor és más mezőgazdasági gépek tizezrei dolgoznak; tavaly a mezőgazdaság mintegy 540 000 tonna műtrágyát (hatóanyag) kapott.

Mint ismeretes, elvtársak, a román mezőgazdaság szocialista átalakításának egyik sajátossága az, hogy ez a folyamat a mezőgazdasági termelés rendszeres növekedésének körülményei között ment végbe. 1969-ben az ország gabonatermelése 12 820 000 tonna volt, több mint 3 800 000 tonnával meghaladva az 1938. évi gabonatermelést. A szocialista építés éve gabonatermelésének dinamikája szempontjából nagyon is szemléltető az alábbi adatok: míg 1950-ben az össztermelés 5 149 200 tonna volt, 1960-ban

9 825 000 tonnára, 1965-ben 12 millió 600 ezer tonnára növekedett, az idén pedig eléri a 15 millió tonnát. Ez a nyilvánvalóan felfelé ívelő fejlődés szocialista mezőgazdaságunk erejéről, erőforrásairól, felsőbbrendűségéről tanuskodik.

Jelentős eredményeket értünk el az állattenyésztési szektorban is. Az állat- és baromfiállomány ez év elején 5 034 000 szarvasmarhát, 5 971 000 sertést, 13 800 000 juhot, 33 400 000 baromfit számlált, csaknem 1 400 000 szarvasmarhával, több mint 3 200 000 sertéssel, csaknem 3 800 000 juhuval és több mint 26 000 000 baromfival meghaladva az 1938-as színvonalát.

A mezőgazdasági, növényi és állati termelés növekedése eredményeként emelkedett a parasztság életszínvonala, gyarapodott jövedelme. A parasztok tavalyi pénzbeni összjövedelme 17,4 százalékkal volt nagyobb, mint 1962-ben, a szövetkezetesítés befejezésének évében.

Emlékre méltó az is, hogy bár ebben az időszakban gyakran kedvezőtlenek voltak az éghajlati viszonyok, s nehézségekkel kellett megirkóznunk, a mezőgazdasági termelés biztosította a lakosság ellátását mezőgazdasági élelmiszertermékekkel, az ipar ellátását a szükséges nyersanyagokkal, s egyes esetekben még exportfelesleget is létre lehetett hozni. A mezőgazdaságnak elert haladás ekkészoló jele a mezőgazdasági élelmiszertermékek közfogyasztása. Az alaptermékekből, mint husból, tejből, tojásból és cukorból az egy lakosra jutó fogyasztás az alábbiak szerint nőtt az 1938. évihez viszonyítva:

	1938	1950	1965	1968
Hús (kg)	21.1	16.7	26.6	31.5
Tej és tejtermékek	118.5	113.3	120.8	130.6
Tojás (darab)	—	59.0	115.0	130.0
Cukor (kg)	5.3	6.9	15.0	17.8

hogy csak a mezőgazdaság erőteljes műszaki-anyagi alapjának megteremtésével, a munkák gépésztésének és kemizálásának biztosításával, a talaj vízellátásával, a leromlott területek visszanyerésével, a földalapi kifogástalan konzerválásával teremthető meg az olyan igazán korszerű mezőgazdaság, amely egyre nagyobb mennyiségű mezőgazdasági élelmiszerterméket szállíthat a lakosság jó ellátására, s biztosíthatja az iparnak szükséges mezőgazdasági nyersanyagokat. Szocialista t.r.v.gazdaságunk plősrangú követelménye biztosítani az összes termelőágak helyes összehangolását, arányos, harmonikus fejlesztését. Ebben az összefüggésben a mezőgazdasági termelés elhanyagolását az egész gazdaság jó meneteinek, negatívan befolyásolja a nemzeti jövedelem növekedését, megnehezíti az egész nép életszínvonalának emelését.

A mezőgazdasági szövetkezetesítés, a mezőgazdasági szocializáció nagyszemű tulajdon megteremtése természetesen valóságos forradalom a falvakon, de ez csak az alapja a mezőgazdasági termelés szüntelen növekedésének és a parasztság jóléte fokozásának, e fontos nemzetgazdasági ág fejlesztésének. Még kell értenünk, elvártsk, hogy a tulajdonforma, a társadalmi-gazdasági viszonyok fontos szerepet töltenek be a társadalom fejlesztésében, de önmagukban, megfelelő anyagi feltételek nélkül nem biztosítják a termelőket, a nemzeti termelés fejlődését. Márpedig egyes elvártsk ugy vélekedtek, hogy a szövetkezetesítés befejeztével, a forradalom megvalósításával a falvakon minden magától megy és a világ legfejlettebb mezőgazdaságát mondhatjuk majd magunkénak. Kétségtelen, hogy a tulajdonforma, a termelési viszonyok tekintetében a szocialista mezőgazdaság a legfejlettebb: de ha nem értjük meg, hogy erőfeszítéseket kell tennünk ennek az ágazatnak a magas fokú

műszaki felszerelésért, a korszerű agrotechnikai és állattenyésztési vívmányok nagyarányú felhasználásáért, a szocialista mezőgazdaság nem vezet az alapvető problémák — a növényi és állati termelés növelése megoldásához. Märpedit végeredményben ez a haladásnak, a civilizációnak, nepünk jólété növelésének egyik legjelentesebb problémája! Emiatt partunk és államunk intézkedéseket tesz, hogy — következetesen folytatva az ország szocialista iparosításának, a korszerű, a mai műszaki-tudományos forradalom követelményei színvonalán álló ipar kiepítésének politikáját — ugyanakkor biztosítsa a mezőgazdaság helyes, arányos fejlődését, az összes feltételek megerősítését a szocialista mezőgazdaságunk rendelkezésére álló nagy erőforrások legmagasabb fokú kihasználásához, a parasztág élet-színvonalának emeléséhez, a nep foglalkoztatási szükségleteinek kielegítéséért, az egész szocialista társadalom haladásáért.

Amikor a műszaki-anyagok ellátásban mutatkozózt hiányosságokról beszélünk, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a központi és a helyi mezőgazdasági szervek munkájában megnyilvánult fogvatékokásokat és azt sem, hogy nem minden helyi pártszerv foglalkozott felőlősségekkel a mezőgazdaság kérdéseivel. Meg kell mondanunk, hogy a mezőgazdasági szervek, az állami mezőgazdasági vállalatok, a gépészeti vállalatok és a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tevékenységében ma is van sok hiányosság; ezzel kapcsolatban főként a mezőgazdasági munkák idejében való és kifogástalan elvégzésében mutatkozó hiányosságokat említenem meg.

Azért szólottam a párt mezőgazdasági politikájának alkalmazási módjában megnyilvánult hiányosságokról és hibákról, hogy jobban megértsek azoknak az intézkedéseknek a szükségességét, amelyeknek elfogadására plénünkünk hívott, hogy jobban megértsek a párt által a következő évekre kijelölt nagyszabású program jelentőségét.

Elvtársak!

Mint ismeretes, a X. pártkongresszus nagyszabású programot fogadott el a gazdasági, a tudományi, a kultura fejlesztésére egész népünk életszínvonalának emelésére. E program megvalósítására rátervezték a romániai szocialista történeteknek új szakaszába lép — a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom létrehozásának szakaszába.

Az új évtizedben, amelybe beletpünk, az ország műszaki-anyagi alapja és termelői erői példátlan lendülettel vesznek; erőteljesen fejlődik majd a tudomány és a kultura, amelynek elsőrendű szerepe van az ország szocialista építésében; az 1980-as évszázad szocialista társadalmára a mainál jóval magasabb anyagi és szellemi életfeltételeket biztosít majd a dolgozók, a népünk ezzel megbizonyítja, hogy sorsa urává válva méltó, szabad és boldog életet képes biztosítani magának, biztos leptekekkel és tántoríthatatlanul halad a kommunista társadalom felepitésének perspektívája felé.

Az ország szocialista fejlesztési programja keretében a következő években központi helyet foglial a mezőgazdaság. Ismerjük a XI. kongresszusnak a növényi és állati mezőgazdasági termelés emelésére kijelölt előirányzatait s ezért ezekre nem fogok kitérni. Ahhoz, hogy megértjük, hogy milyen nagy erőfeszítéseket vállaltunk, a magára pártunk és államunk a soron következő időszakban, elegendő megemlítenem, hogy 1971 és 1975 között az állam központi alapjaiból mintegy 80 milliárd lejt ruházunk be a mezőgazdaságba; ugyanakkor a szövetkezetek jövedelméből több mint 250 milliárd lejt fordítanak majd be a ruházásokra. Öt év alatt több mint 100 milliárd lejt ruházunk be a mezőgazdaságba, ami több mint kétszerese az első öt éves terv idő-

szakában eszközölt összes gazdasági beruházásoknak. Ehhez hozzá kell vennünk még a traktorokat és mezőgazdasági gépeket gyártó vállalatokba, valamint a műtrágyát és a mezőgazdaság számára szükséges más vegyianyagokat előállító üzemekbe eszközöndő beruházásokat. Az intézkedések alapján 1975-ig gyakorlatilag teljesen gésítjük a mezőgazdasági munkálatokat, az iparunk által szállított műtrágyamennyiség pedig eléri a modern mezőgazdaság követelményeinek színvonalát. Így megteremtjük a lehetőséget a fokozott és biztos terméseredmények eléréséhez, a lakosság fogyasztási szükségleteinek egyre jobb kielégítéséhez mezőgazdasági élelmiszerek tekintetében.

Most pedig szólni szeretnék a megvitatás és jóváhagyás céljából plenáris ülésünk elé terjesztett két program tartalmáról és jellegzetességeiről.

Nyilvánvaló — és ezt joggal hangsúlyozták a vita során — hogy az egyszerű vizigadálkodásra, az öntözési munkálatok kiterjesztésére, az árízvedelemre, a lecsapolásra és a talajerósielőküzdésre vonatkozó országos program megvalósítása döntő szerepet fog **betölteni** egész mezőgazdaságunk fejlődésében. Az előterjesztett tanulmányból kitűnik azonban, hogy a következő 10–15 évben megoldandó problémák nemcsak mezőgazdaságunkra vonatkoznak, hanem társadalmunk további szükségletét célzó egész politikánkra is.

Köztudomású, hogy a vízszük-
séglet, különösen pedig az ivóvíz-
biztosítási elsőrendű fontosságú
probléma a modern társadalom lé-
te szempontjából. Ennek megfe-
lőlen nagy felelősséggel tartozunk
nemzetünk jövőjével szemben
éppen ez a köteleességünk tesz-
tűkösséggé, hogy idejében megte-
gyük a kellő intézkedéseket a víz-
zek megőrzése, a jó vízgazdálko-
das érdekében. Igaz, hogy az elő-
terjesztett tanulmány egyelőre
csak az általános irányzatot szabja
meg, de ugyanakkor jó alapot szor-
gáltat országunk általános vízgaz-
dálkodási programjának végleges
elkészítéséhez. E programban szem-
előtt kell tartanunk az összes —
jelenlegi és távoli — vízszükség-
letet, határozott, mondhatni drámai
intézkedéseket irányozva elő a víz-
szennyeződésnek megfogoltására,
amit országos jelentőségű proble-
mának tekintek.

A megvitatott program legfőbb jellegzetessége az, hogy szemléltető képet tár elénk a vízelvezelési és különböző módzatai között, a megfelelő vízgazdálkodásban érdekelte különböző területek között, a különböző vonatkozásokban foglaltatandó intézkedések között, a fennálló kölcsönhatásról. Első ízben rendezték ki, használatosnak is, így eleven komplex vízelvezési használati programmal; éppen ezért hangsúlyozni kívánom, hogy a tanulmány elkészítésén dolgozó elvtársak hasznos, értékes munkát végeztek.

Természetesen ez a tanulmány nem ad és nem is az a célja, hogy feleletet adjon a romániai jó vizgazdálkodással kapcsolatos felmerülő sok-sok konkrét problémára. Éppen azért szükséges, hogy e vizlat, a feladatokat elvtársak észrevételei és javaslatai alapján hozzálassunk az országos vizgazdálkodási program részletes kidolgozásához. E programnak szem előtt kell tartania a vízgyűjtés biztosítását, a föld alatti vízforrások felhasználását, valamint a pontos és határozott konkrét intézkedések egészét a hazai vizek szennyeződésének megállítására. Ennek az általános programnak az alapján könnyebben elkészíthetjük az öntözési programot is, valamint az intézkedéseket a hajózás biztosításához az ország csatornáin és folyóvizein. Ezek a kapcsolatok helyesnek tartom a tanulmányunk azt az irányzatát, hogy

amelynek értelmében az öntözési munkálatok főcsatornáit és az ország nagy folyóit hajozhatóvá kell tenni.

A vízgázdalkodásra és az új hajózható vízi utak létesítésére vonatkozó program tanulmányozásából megállapíthattak milyen nagy lehetőségek állnak előttünk e tekintetben: ilyenképpen beteljesedik sok elődünknek az az álma, hogy Bukarest dunai kikötővé váljék.

A folyók szabályozására, a főcsatornákra és a sokmilliárd köbméter vizet felfogó gyűjtőmedencékre vonatkozó egész rendszer megvalósítása kétségtelenül nagy befolyással lesz gazdasági életünkre, valamint országunk éghajlatára is.

Ami a tulajdonképpeni öntözési tervet illeti, előirányozzuk, hogy a következő 15—20 évben 5—3,5 millió hektár területet teszünk öntöztetővé, gyakorlatilag az egész területet, amely a mai ismeretek mellett öntözésre alkalmas. A 1971—1975-ös években 1 200 000—1 500 000 hektárt teszünk öntöztetővé; illyekben Románia 1975-ben mintegy 2,4 millió hektár öntözési területet fog rendelkezni. Hogy jobban megértsük e munkálatok méreteinek arányait arra kell gondolnunk, hogy 1965-ben mindössze 265 000 hektár öntözési területünk volt. A jelenlegi ötéves tervben mintegy 700 000 hektárt teszünk öntöztetővé, ugyhogy 1970-ig végig 900 000 hektár öntözési területünk lesz. Nyilvánvaló, hogy a jelenlegi ötéves terv során gazdag tapasztalatokat szerezünk a öntözési munkálatok megszervezésében és kivitelezésében; a vállalatokat modern felszerelésekkel látjuk el, munkások, technikusok és mérnökök kádereinek ezreit képezük ki. Jó kiindulási alappal rendelkezünk tehát.

Az öntözési terv maradéktalan teljesítése megköveteli, hogy kése-
delem nélkül tegyük meg az össze-
intézkedéseket a munka jó előke-
szítésére. Időben össze kell állíta-
ni a kivitelezési terveket a mű-
szaki és gazdasági szempontból
egyaránt legmegfelelőbb megoldá-
sok alkalmazásával.

E tervező tevékenység operatívítása és hatékonysága szempontjából szükséges, hogy a tervezőcsoportok közvetlenül a nagy öntözőrendszerek építőtelein dolgozzanak, s a megrendelőkkel szoros együttműködésben egész tevékenységüket a megyei partbizottságok közvetlen irányítása alatt fejtsék ki. Csak így biztosítható, hogy a tervek elkészítése és az öntözőrendszerek megépítése jó körülmények között történjen, kiküszöbölve a multban előfordult hiányosságokat és hibákat. Gondolom mindannyian bealtajuk, s remélem a Földművelésügyi és Erdőgazdálkodási Minisztérium tervezői bealtajuk, hogy az öntözési tervek nem készíthetők el Bukarestben. Bármilyen jól ismerné is valakie az irányterveket, a térkepeket pusztán azok alapján nem készíthet jó öntözési terveket. Sajnos jelenleg az öntözés területén dolgozó szakemberek valamennyi tervei

za csaknem valamennyi tervezés-
Bukarestben van összehívva. En-
nek a helyzetnek sürgősen véget
kell vetniük; csak így valószínűsít-
meg hatékony körülmények között
az egész ország előtt álló nagy
program. Tekintettel arra, hogy
háromezerből 300 000 hektár öntöz-
zésre kis rendszerekben történik,
majd, szükséges, hogy mindazok a
mezőgazdasági termelőszövetkeze-
tek és állami mezőgazdasági vállala-
latok, amelyek kívül esnek a nagy
öntözőrendszerek övezetén, valami-
mennyi lehetőség figyelembeveve
lével késedelem nélkül jelöljék ki
a következő öt évszázad tervben öntö-
zésre alkalmassá tehető összes ter-
ületeket. A Földművelésügyi és
Érdőgazdálkodási Minisztérium és
a megyei mezőgazdasági igazgatósá-
gok kötelesek késedelem nélkül
biztosítani a szükséges szakembere-
ket.

reket a helyi öntözőrendszerek megépítésének irányításához.

A következő öt éves tervben mintegy 500 000 hektáron végzünk gapitűt és lecsapolási munkát: számos megyében, mint ahogy az a plénum vitáiban is kitűnt, ennek a munkának rendkívüli jelentősége van, figyelembe véve, hogy az aradások, illetve a víztultergés miatt csaknem minden évben nagyok a termésvesztések. E munka elvégzése során azonban figyelembe kell vennünk az öntözőrendszerek felhasználását is: nem szabad megismétlődnünk azoknak a multbeli hibáknak, amelyek ma, arra késztetnek bennünket, hogy egész sor fölösleges kiadással átépítsünk régi berendezéseket.

Különösen hangsúlyozni kívánom a faljelzők meggalgolasára tett intézkedések alkalmazásának szükségességét, minthogy az erózió evől egyre nagy károkat okoz a mező, dzsaszagnak. Mint ahogy az előterjesztett tanulmányból is megállapíthatók, hektárokat milliónak kítve az erózió, a lerakódás kártételletlen folyamatnak. Ez a helyzet a burzsoá földesur rendszer hosszú időn át tanúsított közömbösségnek, az ország földalanyja iránt tanúsított nemlétezőségnek eredménye. Nemlétező, milyen hévvel beszélt a 1948–1950-és években Traian Szaulescu tudos egy erózió elleni igazi országos akció szükségességéről. Sajnos az intézkedések nem történtek meg időben; sok év tel el anélkül, hogy e téren valóban komoly intézkedésekre került volna sor, ami az orázkölt helyzetet továbbrombított. vezetett. Igaz, hogy az elmúlt 20 évben volt egy néhány ilyen irányú munka, de az eróziós folyamat arányaihoz képest teljességgel elégtelennek mondható. Tekintettel a helyzet súlyosságára, rendkívül sürős és nagyvonalú nagy arányú intézkedésekre van szükség e téren. A tervben 430 000 hektárra irányoztunk elő ilyen munkákat, s ehhez meg hozzájárul 200 000 hektár, amelyen folyóreni dezési és más erózió elleni munkát végzünk. Mindezeket az előirányzatokat minimálisnak kell tekinteni. A központi és helyi mezőgazdasági szervek, a neptanácsok kötelesek késedelem nélkül intézkedni e feladatok teljesítéséről, előirányozva ugyanakkor azokat az intézkedéseket is, amelyekkel az akció a jövőben kiterjesztendő.

A plénumon javaslatok hangzottak el a talajjavítási munkák ki-terjesztésére. Késztelen, hogy szarvas itt elhangzott javaslatot figyelembe kell venni, s ennek érdekében újra kell vizsgálni az előirányzott programot. De, elvtársak tekintettel kell lennünk arra, hogy az e munkára rendelkezésünkre álló összegek korlátozottak. Ezért a program előirányzatainak teljesítéséhez helyi forrásokat kell felhasználni, olyan akciókat kell végrehajtunk, amelyek nem igényelnek túl nagy kiadásokat; ezen az úton is hozzá kell járulnunk a terület fennálló helyzet javulásához.

E nagyszabású öntözési, lecsapolási és talajelőző-ellenes program megvalósítása energikus intézkedéseket és rendszereket, kirtató munkákat követel valamennyi mezőgazdasági szerv, pártszerv és -szervezet, az egész pártszázad részéről. Olvas szervezési javításokra is szükség lesz, amelyek révén jobban meg lehet határozni a feladatok és a felelősséget. A mai helyzet, vagyis az, hogy a munkálatok kivitelezését és üzemeltetését ugyanazok végzik, nem megfelelő nyomban külön részleggel kell szervezni az öntözési, lecsapolási és talajelőző elleni munkák elvégzésére és egy másik részleget, amely az öntözőrendszerek karbantartására és üzemeltetéséért felel.

